

Imię i nazwisko nr albumu

Uwaga! W nawiasach kwadratowych podano ilość punktów, jaką można uzyskać za dane pytanie. W pytaniach od 1 do 20 tylko jedna odpowiedź jest prawidłowa.

Zestaw B/2009-2010

1. Dziedziczenie według linii (*in lineas*) pojawiło się w porządku dziedziczenia na podstawie: [2]
 - a) ustawy XII tablic.
 - b) edyktu pretorskiego.
 - c) Nowel justyniańskich.
2. Do prywatnych form testamentu należał: [2]
 - a) testament *in procinctu*.
 - b) testament mancyacyjny.
 - c) testament *principi oblatum*.
3. „Lucjusz Tycjusz niech będzie dziedzicem i niech przyjmie spadek przez *cretio* w najbliższych stu dniach, w których będzie wiedział i mógł. Jeśli nie złoży *cretio*, niech będzie wydziedziczony; wtedy Mewiusz niech będzie dziedzicem i przyjmie spadek w ciągu stu dni...” to substytucja: [2]
 - a) pospolita.
 - b) pupilarna.
 - c) fideikomisarna.
4. Jedynym legatem, który można było sporządzić na rzecz współdziedzica było: [2]
 - a) *legatum per damnationem*.
 - b) *legatum sinendi modo*.
 - c) *legatum per praeceptionem*.
5. Zachówek (*pars legitima*) w rzymskim prawie klasycznym to: [2]
 - a) tylko przesłanka do wystąpienia z *querela inofficiosi testamenti*.
 - b) część należna ze spadku dziedzicom beztestamentowym.
 - c) część zarezerwowana w naturze dla żony zmarłego.
6. O tzw. *beneficium separationis bonorum* występowali: [2]
 - a) do pretora *sui heredes*, aby powstrzymać się od przyjęcia spadku.
 - b) dziedzice o ograniczenie odpowiedzialności za długi spadkowe do aktywów spadku.
 - c) wierzyciele spadkowi o oddzielenie dóbr spadkowych od składników majątku dziedzica.
7. Posiadanie cywilne (*possessio civilis*) to: [2]
 - a) posiadanie jedynie *corpus* – inaczej detencja.
 - b) wszelkie posiadanie chronione interdyktami.
 - c) posiadanie *corpus* i *animus* w oparciu o podstawę uznaną przez prawo cywilne.
8. Konieczność zawarcia porozumienia na temat *brevi manu traditio* wykluczała zmianę dotychczasowego dzierżyciela w posiadacza mocą jego własnej decyzji na podstawie zasady: [2]
 - a) *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*.
 - b) *nemo sibi ipse causam possessionis mutare potest*.
 - c) *nemo omnia scire potest*.
9. „Skąd w ciągu tego roku ty lub twoi ludzie wyzuli go przemocą, podczas gdy był on w posiadaniu nie nabytym od ciebie przemocą, potajemnie lub na prośbę, tam przywróć go wraz z rzeczami, które tam miał!” to: [2]
 - a) *interdictum quorum bonorum*.
 - b) *interdictum de vi armata*.
 - c) *interdictum unde vi*.
10. Do rzeczy wyłączonych z obrotu na podstawie „prawa boskiego” (*divini iuris*) należały: [2]
 - a) *res omnium communes*.
 - b) *res publicae*.
 - c) *res religiosae*.
11. Do ograniczeń prawa własności w znaczeniu najszerszym (*sensu largo*) należały: [2]
 - a) te, które nie pozwalają właścicielowi na wykonywanie jego władztwa w pełni lub wbrew jego woli władztwa go pozbawiają.
 - b) podatki, daniny, obowiązek świadczenia pracy.
 - c) ograniczenia wprowadzone przez samego właściciela: prawa na rzeczy cudzej, najem, dzierżawa.
12. Własność bonitarna powstała w prawie rzymskim na skutek wprowadzenia w I wieku przed Chr.: [2]
 - a) *actio quasi Serviana*.
 - b) *actio doli*.
 - c) *actio Publiciana*.
13. Do kategorii *res mancipi* należały: [2]
 - a) służebności gruntów miejskich.
 - b) służebności osobiste.
 - c) służebności gruntów wiejskich.
14. Infamia dłużnika powodowała utratę dobrego imienia w wymiarze prawnym, [2]
 - a) dożywotnio lub przynajmniej czasowo pozbawiając zdolności do piastowania urzędów publicznych.
 - b) lecz nie wpływa na zdolność występowania w charakterze świadka lub powoda.
 - c) ale nie uniemożliwia działania w procesie jako *procurator* lub *cognitor*.

15. W wieku V po Chr. konstytucją cesarza Teodozjusza II wprowadzono jako ogólny termin przedawnienia skarg: [2]

- a) 10 lat.
- b) 20 lat.
- c) 30 lat.

16. Przesłanki odpowiedzialności na zasadzie ryzyka w prawie rzymskim pojawiały się, gdy: [2]

- a) przypisywano odpowiedzialność także w przypadku siły wyższej.
- b) sprawca szkody odpowiadał tylko za *dolus*.
- c) odejście od zasady winy było uzasadnione potrzebą wzmocnienia ochrony prawnej.

17. Szczególna zasada interpretacji kontraktów *id sequimur quod actus est* oznacza, że: [2]

- a) intencja stron powinna być brana pod uwagę przy interpretacji umów obok takich elementów, jak: osoby kontrahentów, użyte słowa oraz materia, której kontrakt dotyczy.
- b) tak w stypulacji, jak w innych kontraktach podąża się za tym, czego strony chciały.
- c) usuwając niejasność należy wybrać znaczenie mniej korzystne dla wierzyciela, który odbiera przyrzeczenie.

21. Oblicz stopień pokrewieństwa, jaki łączyłby Twą wnuczkę: [4x1]

- a) z Twoim ojcem.
- b) z bratem Twej babki.
- c) z córką Twego brata.
- d) z wnuczką siostry Twej babki.

22. Kwintus zabił niewolnika należącego do Decimusa. Niewolnik ten był w rzeczywistości synem Decimusa, którego mu urodziła jego niewolnica. Na jakiej podstawie i w jakiej wysokości będzie odpowiadał Kwintus za zabójstwo? Zanalizuj sytuację prawną i uzasadnij odpowiedź. [10]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

23. Aulus był przekonany, że wydał Mewiuszowi grunt korneliański na podstawie testamentu. Mewiusz był natomiast przekonany, że został nim obdarowany na podstawie stypulacji. Czy przeszła na niego własność gruntu? Zanalizuj sytuację prawną i uzasadnij odpowiedź. [10]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

24. Gdy tak napisano w testamencie: „co do tych pieniędzy – suma 50, które otrzymałem ze względu na moją żonę, niech mój dziedzic da jej tyle tytułem zwrotu posagu”. Posag jednak wynosił w rzeczywistości tylko 40. Ile należy się żonie na podstawie tego rozrządzenia testamentowego? Zanalizuj sytuację prawną i uzasadnij odpowiedź. [10]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

25. Nazwij skargę, wskaż części jej formuły i zaproponuj stan faktyczny, na którego podstawie o taką formułę można się ubiegać u pretora:[10]

.....

Marek niech będzie sędzią. Jeśli się okaże, że spadek po Mewiuszu jest według prawa Kwiryków Lucjusza i na podstawie twojego rozstrzygnięcia, Marku, sędzio, Lucjuszowi nie zostanie oddany, ile rzecz ta jest warta, na taką sumę, Marku, sędzio, zasądz Gajusza na rzecz Lucjusza; a jeśli się nie okaże – uwolnij.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

